

[Aage Frandsen.]

ring — og vel også et folketingsflertal — der tilsyneladende hverken kan eller vil gøre noget effektivt for at bekæmpe arbejdsløsheden. Det har regeringen gang på gang afvist, men det er igen ikke et spørgsmål om ord, det må vel være et spørgsmål, om man beviser afvisningen i handling ved at få arbejdsløshedstallet ned.

Når jeg brugte udtrykket, at regeringen ikke kan bringe arbejdsløsheden ned, sådan at vi får fuld beskæftigelse eller noget, der ligner fuld beskæftigelse, så sigter jeg på, at det samfund, vi i øjeblikket lever i, er et kapitalistisk samfund, som er inde i en krise, og at kapitalistiske samfund i kriser har det sådan, at så får man arbejdsløshed. Det er ikke så let på én gang at fjerne den, og et kapitalistisk samfund med kriser, ja, det kan i hvert fald ikke bekæmpes med de traditionelle liberal-økonomiske midler, som vi må forvente at en venstregering vil tage i anvendelse. Derfor mener jeg, det er berettiget at sige, at regeringen ikke kan løse problemet.

Når jeg bruger udtrykket, at regeringen ikke vil, ja, så sigter jeg til den økonomiske politik, som regeringen har ført, siden den tiltrådte. Det drejer sig om tvangsopsparing, det drejer sig om afgiftsforhøjelserne i maj måned, det drejer sig om boligforliget. Vel sagde man i boligforliget, at der skulle tilstræbes bygget 40.000 lejligheder på årsbasis, men man burde have sagt sig selv allerede dengang, at 40.000 lejligheder på årsbasis kunne ikke under de forhold bygges, når vi har så højt et renteniveau. Det måtte man kunne have sagt sig selv dengang.

Endelig mener jeg også, vi må bedømme regeringens manglende ønske om at bekæmpe arbejdsløsheden effektivt ud fra de foranstaltninger, som regeringen har præsenteret.

Socialistisk folkeparti har ved flere lejligheder sagt, at vi er villige til at være med til at bekæmpe arbejdsløsheden, også ved at vi støtter erhvervslivet. Vi er ikke interesseret i at støtte erhvervslivet blankt, men vi er villige til netop i denne situation for at fremme beskæftigelsen på kort sigt, at erhvervslivet får en vis form for støtte, men det må være støtte en under kontrol.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Jensen, sagde, at socialdemokratiet gik

ind for bl. a. øgede bevillinger til egnsudvikling og øgede bevillinger til Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk. Det er ting, som vi også kan gå ind for, men vi må i denne forbindelse, når der er tale om samfundspenge, når der er tale om statspenge, have sikkerhed for, at midlerne anvendes rigtigt, og at også lønmodtagerne i de pågældende virksomheder får indflydelse på, hvordan disse midler anvendes. Der kan ikke være nogen mening i, at staten skal yde nogle penge til erhvervslivet, selv om der er tale om fremme af beskæftigelsen, med mindre lønmodtagerne også får noget konkret økonomisk og anden indflydelse på tingene.

Vi er også interesseret i og villige til at hjælpe erhvervslivet på andre, hvad man vel nok kan kalde delvis kapitalistiske måder, f. eks. ved at man hæver låneloftet. Vi mener ikke, at det, regeringen har gjort, var tilstrækkeligt. Vi mener, at der sådan set skal mere til.

Der er en række andre ting, som helt afgjort ikke er noget med, at vi fra den ene dag til den anden vil ændre samfundet; tværtimod, det er et spørgsmål om også i den nuværende situation at løse beskæftigelsesproblemer bl. a. ved, at vi sørger for, at boligbyggeriet kommer i gang igen. Man kan sige, at der i øjeblikket fuldføres et antal boliger om året, som ikke er ret meget mindre end tidligere, men når det drejer sig om påbegyndelser, så tror jeg, det er meget optimistisk at mene, at tallet ligger omkring de 30.000, når vi kommer hen til nytår, og disse påbegyndelser viser sig jo for alvor til næste år med hensyn til manglende beskæftigelse. Det er en af de mest alvorlige ting, og vi mener i denne forbindelse, at det også er vigtigt at understrege, at det ikke nytter bare at give statstilskud, som vi jo hidtil har gjort ved hjælp af parcelhusdragene. Der må være tale om, at vi først og fremmest prioriterer det almennyttige boligbyggeri.

I det beskæftigelsesprogram, som SF forelagde i august måned over for pressen, nævnte vi også ud over de rene beskæftigelsesforanstaltninger, som skulle virke på kort sigt, at det er helt afgørende, at vi holder de mennesker, der bliver arbejdsløse, skadeløse. Det drejer sig i den forbindelse om fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste som det helt centrale. Vi har her i salen hørt en